

Carte verde privind serviciile financiare cu amănuntul pe piața unică

Rezoluția Parlamentului European din 5 iunie 2008 referitoare la Cartea verde privind serviciile financiare cu amănuntul pe piața unică (2007/2287(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind serviciile financiare cu amănuntul pe piața unică (COM(2007)0226)
- având în vedere comunicarea Comisiei referitoare la investigația sectorială efectuată în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 privind serviciile bancare cu amănuntul (Raport final) (COM(2007)0033),
- având în vedere comunicarea Comisiei referitoare la investigația sectorială efectuată în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 privind asigurările pentru persoane juridice (Raport final) (COM(2007)0556),
- având în vedere comunicarea Comisiei „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724) și în special documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei privind inițiativele în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul (SEC(2007)1520),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 358/2003 al Comisiei din 27 februarie 2003 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor¹,
- având în vedere poziția adoptată în a doua lectură la 16 ianuarie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit ale utilizatorilor și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului²,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind dreptul european al contractelor³,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea albă⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 iulie 2006 privind consolidarea ulterioară a sectorului serviciilor financiare⁵,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

---

¹ JO L 53, 28.2.2003, p. 8.

² Texte adoptate, P6_TA(2008)0011.

³ Texte adoptate, P6_TA(2007)0615.

⁴ Texte adoptate, P6_TA(2007)0338.

⁵ JO C 303E, 13.12.2006, p. 110.

- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0187/2008),
- A. întrucât acordul cetățenilor cu privire la integrarea europeană depinde de avantajele concrete care le sunt oferite de acest proces; întrucât toți cetățenii trebuie să beneficieze în egală măsură de avantajele pieței interne,
- B. întrucât serviciile bancare cu amănuntul joacă un rol decisiv în transmiterea adecvată către piață a condițiilor politicii monetare, în special către întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și către consumatori,;
- C. întrucât, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, economia socială de piață durabilă constituie modelul economic european,
- D. întrucât, în ultimii ani, integrarea pieței interne a serviciilor financiare a înregistrat, în mod încurajator, progrese rapide, în ceea ce privește marile companii, în timp ce piața internă a serviciilor financiare cu amănuntul pentru IMM-uri se poate extinde în continuare,

Generalități

1. salută Cartea verde care se referă la produsele bancare, la asigurări și la pensiile facultative, precum și obiectivele acesteia, și anume de a le oferi consumatorilor avantaje concrete, asigurându-le o ofertă mai largă și prețuri mai mici, sporindu-le încrederea și acordându-le o putere sporită;
2. constată că nu numai consumatorii, ci și IMM-urile apelează într-o măsură mai mică la serviciile financiare transfrontaliere; subliniază necesitatea de a garanta că și IMM-urile beneficiază, la rândul lor, de avantajele pieței financiare interne; evidențiază, cu toate acestea, că demersul respectiv nu presupune includerea IMM-urilor în sfera de aplicare a legislației de protecție a consumatorilor; mai mult decât atât, subliniază că o strategie globală privind sectorul serviciilor cu amănuntul înglobează un mare număr de măsuri, protecția consumatorilor fiind doar unul dintre domeniile relevante;
3. consideră că, în special din punctul de vedere al cererii, furnizarea de servicii financiare pentru consumatori și IMM-uri va rămâne, în mare măsură, o activitate locală, din cauza factorilor lingvistici și culturali, precum și a preferinței oamenilor pentru contactul personal; în același timp, recunoaște oportunitățile care decurg din facilitarea accesului pe piața serviciilor cu amănuntul în ceea ce privește oferta; încurajează, prin urmare, consumatorii și IMM-urile să profite de avantajele pe care le oferă serviciile transfrontaliere în ceea ce privește concurența și oferta;
4. subliniază că o piață internă în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul poate fi realizată numai prin măsuri care oferă un mediu sigur, atât în ceea ce privește cererea, cât și oferta, inclusiv în ceea ce privește condițiile de compensare; consideră că este de o importanță determinantă ca astfel de măsuri să fie elaborate astfel încât să permită apariția unor noi produse, servicii și actori pe piață;
5. subliniază necesitatea de a examina și a defini un cadru și mandatele naționale pentru cooperarea între autoritățile naționale de supraveghere în scopul de a oferi soluții practice pentru supravegherea grupurilor de pe piața serviciilor financiare transfrontaliere cu

amănuntul într-un cadru pe termen scurt; se declară în favoarea creării unor colegii de controlori care să se ocupe de conglomeratele financiare multi-jurisdicționale;

O mai bună legiferare

6. susține Comisia în încercarea sa de a urmări numai acele inițiative care dovedesc că aduc avantaje concrete cetățenilor, sunt solid justificate pe baza unor analize detaliate privind raportul între costuri și beneficii și au făcut obiectul unor studii de impact corespunzătoare; este de acord că activitatea transfrontalieră este de o importanță determinantă pentru creșterea concurenței, care permite, în general, extinderea ofertei, reducerea costurilor și o dezvoltare mai dinamică;
7. subliniază că un studiu de impact desfășurat în mod corespunzător trebuie să cuprindă întotdeauna o componentă de evaluare în mod corect a condițiilor inițiale de pe piață; subliniază faptul că evaluarea gradului de integrare și de competitivitate al unei piețe, precum și a impactului unei inițiative, trebuie realizată nu doar pe baza unui indicator unic, ci luând în considerare un număr cât mai mare de parametri; invită Comisia ca, pe lângă prețul și diversificarea ofertei, să aibă în vedere și calitatea serviciilor, precum și cadrul social și cultural;
8. constată că, printre strategiile legislative aflate în prezent la dispoziție, armonizarea totală specifică, presupunând armonizarea deplină a elementelor-cheie considerate drept fundamentale, reprezintă abordarea cea mai potrivită pentru a asigura dezvoltarea activităților economice transfrontaliere și protecția consumatorilor și, prin urmare, integrarea pieței serviciilor cu amănuntul; consideră că, în cazul acelor elemente pentru care armonizarea nu este posibilă, trebuie aplicat principiul recunoașterii reciproce în ceea ce privește diversele norme naționale;
9. este conștient de faptul că noțiunea unui al 28-lea regim juridic, precum cadrul comun de referință, a fost prezentată ca o nouă abordare posibilă în materie de reglementare la nivel european, pentru a facilita accesul utilizatorilor transfrontalieri la produse financiare paneuropene caracterizate printr-un nivel ridicat și uniform al standardelor de protecție a consumatorilor; invită Comisia să propună un calendar de realizare a unui studiu aprofundat care să răspundă întrebărilor privind aplicabilitatea celui de-al 28-lea regim, în eventualitatea în care va exista o cerere în acest sens din partea sectorului serviciilor financiare și a consumatorilor, precum și în eventualitatea în care acest regim ar putea oferi rezultate pozitive; subliniază că cel de-al 28-lea regim nu ar trebui în niciun caz să ridice obstacole în calea unor noi servicii și produse;
10. critică conceptul de standardizare a produselor prin măsuri legislative, în cazul în care acestea prejudiciază obiectivul sporirii diversității produselor; consideră că, pentru a asigura o mai bună comparabilitate a produselor financiare concurente, soluția constă în armonizarea juridică, de exemplu a informațiilor privind cerințele prudențiale;
11. consideră că, în anumite cazuri, autoreglementarea sectorului serviciilor financiare se poate dovedi eficace; subliniază că, în special în anumite cazuri specifice, autoreglementarea ar trebui încurajată, iar punerea sa în aplicare strict monitorizată; solicită furnizorilor de servicii financiare să depună eforturi intense pentru a realiza, prin autoreglementare, obiectivele Cărții Verzi, limitând astfel nevoia de legiferare;
12. subliniază necesitatea respectării unei obligații speciale de prudență în activitățile de

promovare a produselor financiare de economii și pensie de vârstă, având în vedere că deciziile pe care consumatorii le iau în această privință sunt, în general, de o mare importanță pentru aceștia;

Diversificarea ofertei și scăderea prețurilor pentru consumatori și IMM-uri

13. subliniază faptul că, pentru crearea pieței interne a serviciilor financiare pentru consumatori și IMM-uri, stabilirea unei concurențe la nivel european, precum și a unei oferte transfrontaliere de servicii financiare, constituie premise esențiale; subliniază că scăderea prețurilor, diversificarea ofertei și îmbunătățirea calității constituie principalele rezultate ale unei concurențe reale între furnizorii de servicii financiare; subliniază că directivele privind serviciile financiare destinate IMM-urilor nu oferă avantaje decât dacă există o concurență reală între furnizorii de servicii financiare cu amănuntul;
14. salută inițiativa sectorului plăților de a crea un spațiu unic european de plată, dar subliniază faptul că un asemenea sistem ar trebui să conducă la creșterea transparenței, în special în ceea ce privește comisioanele interbancare;
15. amintește Comisiei că o concurență reală între ofertanții de servicii financiare este garantată printr-un număr mare de participanți pe piață care concurează în aceleași condiții și de existența unui flux constant de informații utile pentru consumatori; atrage atenția asupra rezoluției sale privind consolidarea sectorului serviciilor financiare, în care declară că structura pluralistă a pieței bancare din UE, care le permite instituțiilor financiare să adopte diverse forme juridice în concordanță cu propriile lor obiective comerciale, reprezintă un avantaj pentru economia socială de piață europeană, pentru consumatori și pentru stabilitatea piețelor financiare;
16. constată rolul important care le revine societăților mutuale de asigurări pe piața asigurărilor din UE, acestea reprezentând 68% din totalul societăților de asigurare, având o cotă de piață de 25% și deservind peste 230 milioane de cetățeni europeni; subliniază incompatibilitatea actualelor instrumente de dezvoltare a afacerilor pe piața internă cu structura societăților mutuale de asigurări;
17. atrage atenția asupra faptului că un statut al unei societăți mutuale europene de asigurări ar permite societăților mutuale de asigurări să funcționeze în aceleași condiții ca și celelalte societăți de asigurări, în special în context transfrontalier, sporind astfel oferta de produse de asigurări; subliniază că organizațiile mutuale, prin modul în care sunt gestionate, care implică în mod direct consumatorii, contribuie la creșterea încrederii generale a consumatorilor în piețele financiare din UE; își exprimă credința fermă că modul participativ în care este concepută administrarea organizațiilor mutuale poate asigura o sensibilizare sporită a consumatorilor cu privire la piețele financiare și participarea lor în cadrul acestor piețe;
18. constată că o concurență reală și loială poate apărea numai în condiții egale de concurență; pornind de la această premisă, concluzionează că orice legislație trebuie să urmeze principiul „aceleași risc, aceleași reguli”; subliniază totuși că, în sectorul serviciilor financiare, conceptul produselor este influențat în principal de mediul de reglementare și că o abordare nediferențiată de tipul „aceeași măsură pentru toți” ar influența negativ diversitatea produselor; insistă asupra faptului că este important ca diferențierea să se facă în funcție de tipul de produs; își exprimă totuși convingerea că sunt necesare, în special la punctul de vânzare, obligații comparabile de transparență și informare pentru produsele

de investiții concurente; regretă faptul că, până în prezent, problema produselor financiare complexe nu a fost tratată în mod corespunzător; invită, prin urmare, Comisia să examineze divergențele nejustificate și celelalte lacune ale cadrului de reglementare în cauză;

19. îndeamnă Comisia să prezinte propuneri vizând raționalizarea normelor de reglementare cu privire la distribuția și organizarea produselor cu amănuntul comparabile, precum și informarea cu privire la acestea; consideră, de asemenea, că astfel de propuneri ar trebui să se bazeze pe principiile stabilite în Directiva 2004/39/CE¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, cum ar fi principiile „cea mai bună recomandare” și „cunoașterea clientului”;
20. regretă faptul că furnizorii transfrontalieri de servicii financiare suportă cheltuieli mari din cauza incertitudinii juridice apărute ca urmare a diferențelor dintre prevederile legale și practicile diverselor autorități naționale de supraveghere; solicită comitetelor Lamfalussy să-și intensifice activitatea în vederea uniformizării standardelor UE; pledează, în special, în favoarea ajungerii la un acord asupra unor formulare simple și practice destinate procedurilor de raportare și aprobare;
21. consideră că dezvoltarea serviciilor de acces la Internet modifică perspectivele piețelor financiare din UE și oferă posibilitatea asumării unui rol de lider în dezvoltarea serviciilor cu amănuntul; invită atât Comisia, cât și statele membre să promoveze în continuare comerțul electronic și semnătura electronică; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să examineze directiva privind spălarea banilor² pentru a stabili dacă reprezintă un obstacol în calea furnizării de servicii la distanță în zone izolate, precum și modalitățile de remediere a acestei situații;
22. recunoaște importanța majoră a intermediarilor de servicii financiare (agenți și brokeri) în furnizarea de servicii financiare din alte state membre către consumatori și IMM-uri; solicită Comisiei să asigure un cadru care să consolideze acest sector economic; își reiterează opinia potrivit căreia orice cadru destinat acestui sector trebuie să se conformeze principiului „aceeași activitate, aceleași riscuri, aceleași reguli”, evitând totodată o abordare inadecvată de tipul „aceeași măsură pentru toți”; subliniază că orice dispoziție cu privire la intermediari trebuie să garanteze certitudinea juridică pentru agenți și brokeri, precum și protecția consumatorilor, de exemplu împotriva practicilor comerciale dubioase; insistă, de asemenea, asupra necesității elaborării unor norme privind formarea intermediarilor de servicii financiare, publicitatea și consultanța în vânzări;
23. reamintește importanța dezvoltării educației financiare ca un element complementar unei protecții corespunzătoare a consumatorilor; invită statele membre și toate părțile interesate să ia măsuri și să le coordoneze astfel încât să dezvolte cunoștințele financiare ale cetățenilor, inclusiv ale copiilor, tinerilor, angajaților și pensionarilor, pentru a le oferi consumatorilor mijloacele și educația de care au nevoie pentru a căuta produse și servicii mai bune, mai ieftine și mai adecvate, pentru a încuraja concurența, calitatea și inovarea în acest sector, pentru a constitui organizații de consumatori competente în domeniul

---

¹ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

² Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

financiar care să echilibreze rolul profesioniștilor în procesul de pregătire a reglementării; reamintește că cetățenii care investesc cu încredere pot furniza lichidități suplimentare piețelor de capital;

24. subliniază că diferențele din dreptul fiscal reprezintă unul dintre cele mai importante obstacole în calea realizării pieței interne a serviciilor financiare; le reamintește statelor membre responsabilitatea importantă care le revine în acest domeniu;
25. recunoaște, luând în considerare concluziile care se impun în urma recentelor cazuri de turbulențe din sectorul serviciilor bancare cu amănuntul, precum cazurile Northern Rock, IKB, Sachsen LB și Société Générale, că sistemele de remunerare din sectorul bancar ar trebui să fie reorganizate pe baza obiectivelor pe termen lung și a orientărilor emise de autoritățile de supraveghere, pentru a combate într-un mod mai eficient fenomenul riscului moral și pentru a consolida rolul sistemelor de gestionare prudentă a riscului;

Băncile

26. subliniază cu insistență importanța de a permite instituțiilor de credit, precum și agențiilor de date privind creditele, accesul transfrontalier nediscriminatoriu la registrele cu date privind creditele și date referitoare la fraude; încurajează băncile să utilizeze informațiile disponibile cu privire la datele privind creditele, pentru a facilita în special mobilitatea clienților, ceea ce ar încuraja, în schimb, competiția corectă; subliniază totuși necesitatea garantării, în paralel, a unui nivel optim de protecție a datelor privind consumatorii, precum și a dreptului consumatorilor de a-și consulta și, dacă este cazul, de a-și corecta datele personale;
27. îndeamnă Comisia să clarifice statutul juridic și cadrul de supraveghere al furnizorilor de credite nebankare de consum, precum cei care-și desfășoară activitatea doar prin intermediul Internetului și/sau al SMS-urilor (servicii de mesaje scrise);
28. subliniază importanța unor date sigure pentru acordarea împrumuturilor bancare, care ar trebui să fie puse la dispoziție pe baza unor criterii echitabile și transparente;

Asigurările

29. îndeamnă Comisia să susțină colaborarea la nivelul sectorului asigurărilor în promovarea intrării pe piață; solicită Comisiei prelungirea perioadei de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 358/2003 dincolo de anul 2010;
30. consideră că anularea cerinței de a desemna un reprezentant fiscal atunci când se întreprind activități într-un alt stat membru ar trebui să fie posibilă doar în cazul în care este în vigoare cadrul juridic care definește competențele și responsabilitățile în ceea ce privește supravegherea operațiunilor transfrontaliere;
31. susține intenția Comisiei de a examina conformitatea tuturor prevederilor obligatorii de interes general din dreptul statelor membre cu dreptul comunitar;
32. invită Comisia să reia activitatea legată de Statutul pentru o societate mutuală europeană prin inițierea unui studiu de fezabilitate pentru acest proiect legislativ;

Sporirea încrederii și a mijloacelor aflate la dispoziția consumatorilor

33. subliniază că, deși solicită ca dreptul comunitar în materie de servicii financiare cu amănuntul să vizeze întotdeauna standarde foarte înalte de protecție a consumatorilor, toți actorii de pe piață, inclusiv consumatorii și investitorii, trebuie să fie perfect conștienți de principiul de bază al pieței financiare potrivit căruia orice oportunitate de a obține o rentabilitate mai ridicată implică un risc mai mare, riscul fiind un element indispensabil pentru buna funcționare a oricărei piețe financiare; subliniază, de asemenea, că ar trebui să se ajungă la un compromis favorabil între un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și o bună funcționare a mecanismelor de pe piața internă; consideră necesară încurajarea, de către Comisie, a inițiativelor naționale care promovează înțelegerea domeniului financiar, astfel încât să se garanteze înțelegerea corectă a principiului „risc-profit” și a caracteristicilor specifice ale instrumentelor financiare;
34. recunoaște faptul că, deși în prezent cererea de servicii financiare cu amănuntul este în principal internă, Internetul și serviciile bancare electronice au devenit instrumente-cheie pentru consumatorii care doresc să efectueze activități financiare transfrontaliere cu amănuntul; solicită, prin urmare, tuturor părților interesate să promoveze dezvoltarea unor astfel de servicii, garantând în același timp securitatea corespondenței electronice, în special în ceea ce privește consumatorii;
35. subliniază totuși că nu ar trebui neglijați consumatorii care nu au acces la aceste tehnologii sau care au dificultăți de utilizare, de exemplu din cauza vârstei;
36. consideră că simplificarea cadrului normativ privind serviciile financiare și înlăturarea barierelor din calea mobilității clienților nu ar trebui să ducă la reducerea nivelului standardelor de protecție a consumatorilor din statele membre;
37. reamintește Rezoluția sa din 11 iulie 2007, în special recomandarea pe care o cuprinde aceasta referitoare la instituirea unei linii bugetare europene pentru finanțarea dobândirii de cunoștințe despre piața financiară de către organizațiile consumatorilor și IMM-urilor;
38. este de acord cu faptul că acei consumatori care doresc să își schimbe furnizorul de servicii financiare trebuie să aibă posibilitatea de întreprinde acest demers oricând, cu un minimum de bariere juridice și de costuri și că clauzele contractuale care reglementează schimbarea furnizorului trebuie să fie elaborate în termenii transparenței, ușor de înțeles și trebuie să fie aduse în mod explicit la cunoștința consumatorilor;
39. sprijină inițiativele Comisiei de a îmbunătăți nivelul educației financiare și este conștient că, pentru a realiza acest lucru, sunt necesare informații, recunoscând, în același timp, dificultatea asigurării unui echilibru între excesul de informații și furnizarea unor informații suficiente consumatorilor; se pronunță în favoarea calității informațiilor și nu a cantității acestora; invită, prin urmare, Comisiei să solicite organizațiilor de consumatori să determine informațiile pe care le consideră pentru a permite consumatorilor să facă alegerile potrivite; subliniază că ar trebui să se facă o distincție clară între informații și furnizarea de consultanță;
40. subliniază faptul că, pentru luarea deciziei corecte în ceea ce privește produsele financiare, consumatorii au nevoie de încredere și de cunoștințe adecvate; evidențiază în continuare faptul că sunt necesare, prin urmare, eforturi conjugate la nivel național și european pentru a îmbunătăți nivelul educației financiare în toate statele membre;
41. consideră că consumatorii ar trebui să aibă acces la mecanisme extrajudiciare de

soluționare alternativă a litigiilor (SAL) pentru a soluționa litigii privind chestiuni legate de serviciile financiare cu amănuntul, atât la nivel național, cât și transfrontalier; invită Comisia să promoveze „cele mai bune practici” în domeniul SAL;

42. solicită statelor membre să promoveze conștientizarea și cunoașterea în rândul consumatorilor a rețelei FIN-NET (Rețeaua extrajudiciară de soluționare a reclamațiilor privind serviciile financiare din Spațiul Economic European); subliniază faptul că FIN-NET ar trebui să aibă, în toate statele membre, un rol-cheie în coordonarea informațiilor destinate publicului privind accesul la mecanisme de recurs și de soluționare alternativă a litigiilor, în special în ceea ce privește serviciile financiare transfrontaliere;
43. reamintește că procedura judiciară tradițională va rămâne un mecanism important de soluționare a litigiilor; solicită astfel Comisiei să analizeze efectele Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială asupra serviciilor financiare transfrontaliere cu amănuntul¹;
44. sprijină găsirea unei soluții coerente la nivel european care să permită accesul consumatorilor la noi forme echilibrate de recurs colectiv pentru soluționarea plângerilor transfrontaliere legate de produsele financiare cu amănuntul; sugerează evaluarea impactului sistemelor recent introduse la nivel național;
45. subliniază necesitatea de a garanta accesul la servicii financiare tuturor părților interesate; prin urmare, îndeamnă prestatorii de servicii financiare să ofere consumatorilor interesați cel puțin un cont de debit direct fără descoperire.

o

o o

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, Comitetului european al inspectorilor bancari, Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare.

---

¹ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.